

EESTI EVANGEELIUMI LUTERIUSU KIRIKU LOS ANGELESE KOGUDUS

1306 West 24th Street, Los Angeles, CA 90007

KOGUDUSE TEATED

DETSEMBER 2016

NR. 6

Kirik: Latvian Ev. Lutheran Church, 1927 Riverside Dr., Los Angeles CA 90039

Õpetaja: Enn Auksmann
2790 Kelvin Ave. Apt. 1102
Irvine, CA 92614
Tel. (310) 745-0450
padrepaul@mac.com

Esimees: Heino Nurmberg
80119 Palm Circle Dr.
La Quinta, CA 92253
Tel. (760) 775-9160
Hnurmberg@earthlink.net

Laekur: Uve Sillat
11033 Braddock Dr.
Culver City, CA 90230
Tel. (310) 836-4210
Sillat@att.net

E.E.L.K. Los Angelese koguduse koduleht Internetis: <http://www.eelk-kirik.com/Los-Angeles/>

ADVENIAT REGNUM TUUM!

Käesoleva artikli pealkiri on nimme ladinakeelne – mitte peenutsemise pärast, vaid seetõttu, et tõenäoliselt on selle rea näol tegemist tuntuima tekstiga, mis sisaldab ladina verbi advenire (tulema, saabuma). Just sellest sõnast pärineb mõiste advendiaeg, mida eesti keeles nimetatakse traditsiooniliselt ka Kristuse tulemise ajaks.

Käesoleva artikli pealkirjaks on Meie Isa palve kolmas lause (ehk teine palve), mida Martin Luther seletab oma Väikses Katekismuses nõnda:

SINU RIIK TULGU.

Mis see on?

Vastus: Jumala riik tuleb ka ilma meie palveta, iseenesest, kuid me palume selles palves, et see tuleks ka meie juurde.

Kuidas see toimub?

Vastus: Kui taevane Isa annab meile oma Püha Vaimu, et me usuksime Tema armu läbi Tema püha Sõna ja elaksime jumalakartlikult nii siinset maist kui ka sealset igavest elu.

Kuna Meie Isa palve peaks kuuluma iga ristiinimese igasse päeva, sellel peaks olema kindel koht meie hommiku- ja õhtupalves, võime öelda, et me ei palveta regulaarselt mitte ainult igapäevase leiva, vaid ka «igapäevase advendiaja» pärast.

Kirikukalendris tähendab advendiaeg väliselt eeskätt valmistumist jõuludeks – Issanda sündimise pühaks. Sisuliselt tähendab see aga aastast aastasse korduvat meeldetuletust, et me viibime lakkamatus n-ö vaheajas, mida teoloogid iseloomustavad väljendiga «juba, aga veel mitte»: me usume, et Kristus on tulnud ning Tal on kõik meelevald nii taevas kui maa peal, ent oleme samaaegselt siiski veel ootuse ajas. Aegade lõpul tuleb Kristus taas ning siis saab Tema kuningriik kõigile vastuvaidlematult avalikuks.

Üks ekshiarvamus, milles paljud inimesed elavad, on, nagu oleks Kristuse kuningriik või Jumalariik ainult midagi tulevikku või vähemalt ülemaisesse, taevasesse valdkonda kuuluvat, samal ajal kui praegune, meile nähtav ja meeltega kogetav maailm ning maailma-ajastu on kellegi teise, kas meie endi või koguni kurja vaimu meelevallas.

On tõsi, et Jumalariik saab alles aegade lõpul täielikult ja kõikehõlmavalt avalikuks. Aga sa-

masugune tõde on seegi, et «ei ole võimu, mis ei oleks Jumala käest» (Rm 13:1), ning Kristuse kuningriik valitseb ka praegu kõiki maid ja rahvaid, olgu nende riigi- ja ühiskonnakorraldus, milline tahes.

Eriti tähtis on seda meeles pidada nendel ajaloohetkedel, mil inimkonna asjad tunduvad minevat väga allamäge – nagu näiteks totalitaarsete režiimide esilekerkimisel, mida paljud meist on võinud alles hiljaaegu oma nahal kogeda; või ka siis, kui inimesed hakkavad arvama, et nende käes on esivanemate pärandile sülitades ja Jumalale selga pöörates maapealse paradiisi loomine – üritus, mis on alati määratud nurjumisele, kusjuures enamasti senikuuldamatult jubedal ja verisel kujul.

Nii pole kübetki oma aktuaalsusest kaotanud nüüdseks juba enam kui kaheksakümmend aastat tagasi Saksamaal koostatud Barmeni teoloogiline avaldus, mille teine tees on järgmine:

Jeesus Kristus on saanud meile Jumalalt tarkuseks ning õiguseks ja pühitsuseks ja lunas Nii nagu Jeesus Kristus on kõigi meie pattude andeksandmise kinnitus Jumala poolt, nii ja samasuguse tõsidusega on Ta ka Jumala jõuline nõue kogu meie elule; Tema kaudu kogeme me röömsat vabanemist selle maailma jumalatumest sidemetest, et teenida vabalt ja tänulikult Tema loodut.

Me lükkame tagasi väärdõpetuse, nagu leiduks meie elus valdkondi, kus me ei ole mitte Jeesuse Kristuse, vaid teiste isandate omad, valdkondi, kus me ei vaja Tema kaudu õige mõistmist ja pühitsemist.

See kehtib nii üksikisiku, kiriku kui kogu ühiskonna ja riigi tasandil: me kõik sõltume Jumala armust Jeesuses Kristuses ja saame oma kohustusi ning kutsumust siin ja tulevases maailmas täita ja järgida ainult siis, kui anname end kõigist teistest isandatest vabana üksnes Kristuse meelevalla alla.

Konkreetselt tähendab see, et nii iga inimene üksikult kui terve ühiskond, sealhulgas riigivõim, peab oma elus ja toimimises küsima Jumala tahte järele ning seda järgima, evangeelse usu head vilja kandes. See vabastab meid inimlikust meelevallatsemisest, poliitilisest suvast, korruptsioonist ja kuritarvitustest.

Me teame, et siin maailmas me selle ideaalini ei jõua. Aga see ei tähenda, et me ei peaks selle poole püüdlema – ega selle pärast palvetama.

Advendiaeg tuletab meile meelde, et algus on tehtud: Jumala Poeg on saanud inimeseks, et langenud, ennast kurja meelevalla andnud inimene tema algses väärikuses taastada ning endisest veelgi imelisemalt uueks luua. Veel tuletab advendiaeg meile meelde, et Kristus tuleb taas, selleks, et kõik lõpule viia – ja see ei tähenda mitte kõige lõpetamist (nagu kord veeuputusega), vaid kogu loodu lõplikku vabastamist ja täiuslikuks tegemist.

Seniks ärgem väsigem palvetamast, et Jumala riik võiks tulla ja sündida ka meie elus, nii üksikinimesena kui kogu rahva ja ühiskonnana. Ning sama väsimatult elagem ja tegutsegem juba praegu selle riigi täisõiguslike esindajatena.

Kõigile õnnistatud advendi- ja jõuluaega soovides

õpetaja Enn Auksmann.

Käesolevaga alustab õpetaja Enn Auksmann kristliku jumalateenistuse tähendust ja ülesehitust tutvustavat artiklisarja.

MIS ON JUMALATEENISTUS?

Eestikeelne mõiste «jumalateenistus» on otsene tõlkevaste saksa sõnale «Gottesdienst». Täpselt sama mõiste on olemas ka näiteks rootsi keeles: «gudstjänst».

Enam-vähem valdav selgitus selle sõna sisulise tähenduse kohta on, et jumalateenistusel toimub kahekordne, n-õ vastastikune teenimine: Jumal «teenib» meid seeläbi, et kingib meile

Sõna ja sakramentide läbi oma armu, meie «teenime» Jumalat aga sellega, et toome Talle tänu, kiitust ja au ning tunnistame Tema suurtest tegudest.

Siiski näib võimalik ka hoopis teine selgitus, nimelt et selle sõna päris aluseks on hoopis ladinakeelne mõiste «ministerium Dei», mis viitab esmalt vaimulikuametile ning seejärel ja sellest tulenevalt vaimuliku (piiskopi, preestri või diakoni) teostatud toimingutele, olgu selleks Jumala Sõna kuulutamise, sakramentide toimetamine ja jagamine või muud vaimulikud talitused.

Iseenesest ei ole muidugi mingit põhjust neid erinevaid selgitusi teineteisele vastandada. Pigem avavad nad jumalateenistuse sisulise tähenduse üheskoos veelgi paremini kui eraldi.

Siia võib lisada veel ühe ladinakeelse väljendi: «Divinum Officium», ning selle kreeka keelest tuleneva sugulasmõiste, milleks on «leitourgia».

Kreeka sõna «leitourgia» (liturgia) tähendab üldiseks kasuks tehtavat ühist avalikku tööd – meie traditsioonis nimetatakse sellist tegevust «talguteks» –, ning ladinakeelne «Divinum Officium» väljendab tegelikult sedasama ühe olulise täpsustusega: tegemist on «jumaliku» tööga, võiksime öelda ka «jumalike talgutega».

Et kõigest eelöeldust lähtuvalt mõista võimalikult hästi jumalateenistuse olemust, tasub meenutada pühakirjasalmi, millega idakirikutes (ehk õigeusu kirikutes) juhatatakse sisse liturgia teine osa, Usuõppijate (katekumenite) liturgia: «Aeg on Issandal tegutseda!» (Ps 119:126)

Seega on jumalateenistus eeskätt Jumala töö. Võime öelda, et see on inkarnatsiooni, Jumala Poja lihakssaamise, jätkumine: Jumal ise tuleb meie juurde oma pühas Sõnas ja pühimas altarisakramendis. Tema tegutseb, oma armuvahendite ning Tema poolt kutsutud, seatud ja läkitatud sulaste suu ja käte läbi.

Seejuures on samaäärselt oluline osa ka kogudusel ehk kirikurahval, kuna kogudus on, Pühakirja sõnu kasutades, Kristuse lhu, nii et kirikurahva kogunemine jumalateenistuseks kujutab endast samamoodi Sõna lihakssaamist, Kristuse inkarnatsiooni jätkumist.

Jumalateenistus on aeg ja koht, kus saab avalikuks Jumalariiki siin maailmas – Kristuses, kelle lhu on kogudus ning kes jätkab oma lunastustööd evangeeliumi kuulutamise ja oma õndsakstegevate armuvahendite kaudu. Ning oma lhu liikmete kaudu, kellele Ta on andnud käsu minna kõike maailma ja kuulutada evangeeliumi kogu loodule (Mk 16:15).

Siinkohal on väga sobiv ka lääne traditsioonis jumalateenistuse kohta kasutatud sõna «missa» (saksa keeles «Messe»): see tuleneb sõnast «mitto», mis tähendab «mingi ülesandega lähetama» ning mis on meile tuttav ka sõna «missioon» kaudu. Niisiis viitab «missa» – nagu tegelikult ka «jumalateenistus» ja «liturgia» – eeskätt Jumala tööle, Kristuse missioonile lunastada kogu maailm, ja sellest tulenevalt ka Jumala rahva, Kristuse koguduse, ülesandele olla oma Issanda ja Önnistegija missiooni jätkajaks kuni aegade lõpuni.

Kõige olulisem on alati meeles pidada, et jumalateenistus (või missa või liturgia) ei ole mitte ainult Jumala suurtest tegudest kõnelemine (rääkimata sellest, et tegemist oleks vaid inimliku klubilaadse kooskäimisena, nagu jumalateenistust eriti tänapäeval kiputakse vahel samuti mõistma), vaid jumalateenistus on otsene osasaamine Jumala armutööst Tema Sõna ja sakramentide kaudu.

Koguduse Teadete järgmistes väljaannetes annan ülevaate jumalateenistuse kujunemisloost ja ülesehitusest ning selle erinevate osade tähendusest.

Õpetaja Enn Auksmann

TEE JA TÕDE JA ELU

Jah, Elu on saanud avalikuks, ja me oleme näinud ja me tunnistame ja kuulutame teile igavest elu, mis oli Isa juures ja on saanud meile avalikuks. (1Jh 1:2)

Ameerika laulja Billy Joel ütleb ühes laulus: «Ma ei taha, et mõni kaunis nägu ütleks mulle kauneid valesid – kõik, mida ma tahan, on keegi, keda uskuda.»

Ma ei tea, kas see on midagi, mida me kõik soovime. Vahel võib jõuludegi pühitsemise puhul märgata, et otsitakse pigem vastupidist: teatavat lohutust igapäevaelu lohutamatuses või halluses. Lohutust, mille puhul nii selle otsija kui jagaja teavad, et tegelikult on see vaid iseendale ja teistele valetamine – või kui öelda veidi vähem karmilt, siis näitemäng, milles me kõik, sellesse tegelikult uskumata, osaleme.

Lugesin kord kellegi jõululaupäeva hommikuseid mõtteid, mis olid sellised:

«Hommikul ärgates vaatasin aknast välja. Ei ole lund! Ei ole valget värvi kusagil! Mitte täpikestki. Must ja külmunud maa. Nii must ja läbi jäätanud, et vägisi tuleb peale jõulukurjus. Jõulukurjus ei lase inimeseloomal ei Issanda Jumalaga rahu teha ega omavahel leppida. Küll on maa külmand, ja kui seda pole, siis on kärss kärnas! Ikka need inimese igipõlised hädad. Aga mina unistan. Unistamine pole ju keelatud! Unistan harmooniast. Unistan inimeste vahelisest sügavast lugupidamisest, kus kaaskodanikule jäetakse kurjus korda saatmata, sest teda peetakse endastki väärtuslikumaks olendiks. Unistan maailmast, kus õhtul on möödunud päevast kahju, sest kõike head, mis tulnuks teha, ei jõudnud inimesed ära teha. Neid lohutab vaid see, et homme on jälle päev ning jälle saab teha head. Te ütlete, et see on lapsik ja rumal? Et unistada võiks mingitest asjadest, mis on ka tegelikkuses võimalikud? No heakene küll. Kuidas soovite... Sel juhul ma unistan lihtsalt ... valgetest jõuludest.»

Jah, nii me unistame, kinnitades endale, et kui lumi maha tuleks ja meil oleksid «valged jõulud», siis oleksid ka inimesed kohe paremad ning maailm täis valgust, rahu ja rõõmu.

Toome tuppa kuuse, kuna see on «igihaljas» – kuigi teame, et juba järgmisel päeval hakkab ta okkaid puistama ning hiljemalt mõne nädala pärast jääb temast järgi vaid kuivanud roots.

Me ootame kingitusi, aga ainult kunagi ammu, siis, kui olime väiksed lapsed, suutsime neist tõeliselt rõõmu tunda ja ennast üllatada lasta.

Me töötame iseendale ja üksteisele – ning loodetavasti ka Jumalale – armastust ja hoolimist, aga peame pühade möödudes päris loomulikuks naasta argipäisesse eluvõitlusse, milles jõuluõhtu õdusast õlg-õla tundest saavad halastamatud küünarnukitorked.

Peaasi, et pühade ajal veidi hinge võiks tõmmata – nii astubki tõelise elu avalikuks saamise asemele, millest Pühakiri kõneleb, pigem unustuse otsimine ja enesepettus.

Jumal ei valeta meile kunagi – ega katsu ka asju ilustada või tõde varjata. See on ka vastus kõigile neile, kes küsivad, miks Piiblis on nii palju kurjust ja vägivalda: see on inimeste kurjus ja vägivald, ning kohutav tõde on seegi, et seda kurjust ja vägivalda ei ole võimalik loomulikult viisil lõpetada muidu kui inimese enda kadumisega.

Surm on patu palk, nagu ütleb Pühakiri, ja seda mitte ainult patu karistusena, vaid ka patu tulemusena, selle paratamatu tagajärjena ning ainsa väljapääsuna sellest.

Mida teeb Jumal selles olukorras? – Ta astub ise inimese asemele.

Jumala Poja inimesekssaamisel on kahekordne tähendus. Ühelt poolt astub Ta seeläbi justnimelt meie koha peale, loovutades ennast ohvrina meie eest, surres meie surma, kusjuures tegemist ei ole mingisuguse juriidilise mõttemänguga, vaid müstilise sündmusega, milles kõik, kes on ristitud, on ühes Jumala Pojaga surnud ilma ise füüsiliselt suremata, et nad võiksid koos Temaga igavesti elada.

Ning teisalt tähendab Jumala Poja inimesekssaamine seda, et Ta on tulnud mitte ainult meie eest surema, vaid ka koos meiega elama, olema alati meie juures, nagu Ta ise ütleb, iga päev kuni maailma-ajastu otsani.

See tuletab meelde ühe teise laulu sõnu, mille autoriks on samuti Billy Joel: «Ma arvan, et sa tead, mida ma püüdsin öelda. Ma lubasin, et ma ei jäta sind iialgi. Ja sa võid alati teada, ükskõik, kuhu sa ka lähed, pole tähtis, kus sa ka oleksid: ma ei ole kunagi kaugel.»

Tegemist on unelauluga, mille lõpuosa on selline: «Ühel päeval võib nutta sinu laps, ja kui sa laulad seda unelaulu, siis on su südames alati osake minust. Ühel päeval oleme kõik läinud, kuid unelaulud kestavad edasi, nad ei sure iialgi, ja nii oleme seal ka sina ja mina.»

On ütlemata kaunis, kui isa laulab nõnda oma väiksele nutvale lapsele. Aga ometi ei ole see midagi muud kui toosama «kauni näo poolt kaunite valedes ütlemine», mille asemel me tegelikult igatseme tõde ja seda, et võiksime kedagi ilma igasuguste mööndusteta uskuda.

Jumala Poeg ei sünni õdusasse jõuluteesklusse, Ta tuleb reaalsesse maailma. See, et Ta inimesena sündides ei sünni mitte inimeste, vaid loomade keskele, ütleb meile tegelikult kõik. (Muide, kas ei ole seegi, et inimene ennast viimase paarisaja aasta jooksul nii meelsasti loomaks kipub tunnustama, teatud enesepettuse liik: see justkui vabastaks meid kohustusest elada lõpuni inimese, mitte looma kombel.)

See kõik ei tähenda, nagu meil ei tohiks olla õdusaid jõulupühi. Vastupidi, ma soovin kõigest hingest, et nad meil oleksid. Aga mitte pettuse hinnaga.

Jumala Poeg loobus kõigest, et meil oleksid meie jõulupühad koos kingituste, küünlasära, rammusate roogade ja vähemalt mõnekski päevaks igihalja kuusepuuga.

Jõulud ei ole osa nendest kaunitest valedest, millega peaksime end lohutamatuses lohutama ja unistustesse unustama. Jõulud on jumalik valgusesähvatus, mis teeb avalikuks elu kogu selle tegelikkuses. Aga mitte ainult meie, langenud inimeste elu kogu tema troostituses, vaid ka tõelise, jumaliku Elu kogu selle kirkuses.

Tema on see, keda võime mööndusteta usaldada. Tema on see, kes oma tingimusetus armastuses on alati meie juures – mitte ainult kaunites unelauludes, mis paratamatult kord hääbuvad, vaid nii, et Tema elab ja meie elame koos Temaga.

Õnnistatud Kristuse sündimise püha!

KÜSIMUSI-VASTUSEID EESTIST

Vastab internetiportaali Objektiiv peatoimetaja, Karja koguduse õpetaja dr Veiko Vihuri

1. Nagu Ameerikas, nii on ka Eestis kulgenud suur osa käesolevast aastast presidendi-valimiste tähe all. Uueks presidendiks valiti 10. oktoobril enamusele eestlastest tundmatu Kersti Kaljulaid. Kuidas uut presidenti hinnata?

Tundub pisut ebaõiglane, et pärast mitu kuud kestnud kampaaniaperioodi valiti lõpuks presidendiks inimene, kes tuli mängu alles n-ö kaheteistkümnendal tunnil. Need, kes pooldavad presidendi valimist otse rahva poolt, said kinnitust, et praegust süsteemi tuleb muuta. Samas ma ei usu, et enamus erakondi tahaksid anda presidendi valimise rahva kätte.

Usun, et paljusid luteri kiriku liikmeid pani imestama, et Kersti Kaljulaid keeldus osalemast tema ametisse astumise päeval toimuma pidanud tänujumalateenistusest Tallinna Toomkirikus. Sellele tavale pani aluse president Lennart Meri ja seda jätkasid ka Arnold Rüütel ja Toomas Hendrik Ilves. Me saame aru, et Kaljulaid ei ole harjunud kirikus käima, me austame tema õigust oma maailmavaatele. Kuid Vabariigi presidendina on ta nii usklike kui mitteusklike riigipea. Kirikusse tulemine oleks olnud ilus žest rõhutamiseks, et luteri kirikul on olnud Eesti ajaloos väga oluline roll, ehkki viimase rahvaloenduse järgi on Eestis end õigeusklikuks pidavaid inimesi rohkem kui luterlasi.

Üldiselt valitseb Kersti Kaljulaidi suhtes positiivselt äraootav seisukoht ning kindlasti püüab ta omalt poolt vältida mõningaid oma eelkäija vigu.

2. Paljudele ehk ootamatult toimus Eestis äsja ka valitsusevahetus. Millised olid pikka aega kestnud reformierakondliku valitsemise lõppemise põhjused? Kas näed seoses uue valitsuskoalitsiooni loomisega mingeid võimalikke positiivseid muudatusi Eesti ühiskonna jaoks või, vastupidi, ohte?

Kas midagi sisuliselt muutub, seda näeme lähiajal. Reformierakonna kohta võib öelda, et üle 16 aasta võimul olnud erakond ei vastanud ammu enam oma nimele, vaid tegeles lihtsalt öeldes peamiselt võimul istumise ja riigipiruka nautimisega. Nendest oli kujunenud Riigipartei ja mitmed nende juhtivad poliitikud olid läinud väga ülbeks. Seepärast kujunes teistel erakondadel ühine äratundmine, et Reformierakond tuleb igal juhul opositsiooni saata.

Praeguse valitsuse moodustanud Keskerakond, sotsid ja IRL on samuti juba väga kaua Toompeal istunud. Küllap teeb uus valitsus mõnda asja teistmoodi, kuid kardab, et sumbunud poliitika ja erakondlik «lehmakauplemine», nagu enne sõda Riigikogu poliitilise tegevuse kohta öeldi, jätkub.

3. Kuidas on Eesti poliitikud, ajakirjandus ja rahvas suhtunud Donald Trumpi valimisvõitu Ameerika Ühendriikides?

Tsiteerin vastuseks uudist, mis ilmus internetiportaalis Objektiiv: «USA suursaadik Eestis James D. Melville korraldas 4. juulil USA iseseisvuspäeva puhul oma residentsis Tallinnas traditsioonilise vastuvõtu, kus muuhulgas korraldati külalistele ka presidendihääletus. Kohale saabunud ligi tuhandest külalisest võttis hääletusest osa 679 inimest. Neist 73% andis oma hääle demokraat Hillary Clintonile. 16% hääletanutest eelistas vabariiklast Donald Trumpi ning 11% valinuks presidendiks kedagi teist.»

Need külalised, kes sümboliseerisid Clintoni poolt, olid Eesti koorekiht. Meie poliitilises juhtkonnas loodeti, et võidab Clinton, kes on kaks korda Tallinnas käinud ja mõistab ehk paremini Eesti olukorda Venemaa väikese naabrina. Samuti valitses meie ajakirjanduses üleolev ja vaenulik suhtumine Donald Trumpi. Nüüd aga on Trump valitud USA presidendiks ja need Eesti poliitikud, kes tema kohta varem midagi kriitilist ütlesid, peavad hakkama suhtlema tema administratsiooniga.

“EESTI KIRIKU” SEINAKALENDER

Ajaleht “Eesti Kirik” väljaandel ilmunud 2017. aasta seinakalendrid on kohale jõudnud. Kalendris on ära toodud Viljandi praostkonna pühakojad: Halliste, Helme, Karksi, Kolga-Jaani, Kõpu, Mõisaküla, Paistu, Pilistvere, Põltsamaa, Suure-Jaani, Taagepera, Tarvastu, Viljandi Jaani ja Viljandi Pauluse. Kalendrid on saadaval Eesti Kõõgi jõululaadal 4. detsembril ja jumalateenistustel.

Kalendri hinnaks on 5 dollarit.

SUVEPÄEVA RAHALINE ARUANNE

25. septembril 2016.a.

Sissetulekud

Loterii annetused	\$ 1,940.00	
Piletite müük	\$ 870.00	
Lõunasöök	\$ 329.00	
Õlu, vein, karastavad joogid	\$ 146.00	
Ülejäänud vorstide müük	\$ 33.00	
Sissetulekud kokku		\$ 3,318.00

Väljaminekud

Võidud	\$ 500.00	
Rahalised võidud	\$ 250.00	
Lõunasöögi kulud	\$ 115.47	
Laudade, toolide üürimine	\$ 242.74	
Piletid	\$ 49.82	
Väljaminekud kokku		\$ 1,158.03

Suvepäeva ülejääk \$ 2,159.97

Märkus: Linda ja Edgar Kaskla annetasid veini ja karastavad joogid.
Andres Ruetman annetas õlle.

*KOGUDUSE NÕUKOGU, JUHATUS JA ÕPETAJA
SOOVIVAD KOGUDUSE LIIKMETELE NING SÕPRADELE*

**ÕNNISTATUD
JÕULUPÜHI
JA
HEAD UUT AASTAT!**

KALENDAARIUM

Los Angelese Eesti Segakoori harjutused toimuvad reede õhtuti kell 7:30 Eesti Majas. Info Kaie Pallo, tel. 323-732-4362. Uued lauljad teretulnud.

- Laup. 3. dets.
kell 9:45 e.l.   **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
- Pühap. 4. dets.
kell 11 e.l.   **Jõululaat Eesti Majas.** Müügile tulevad verivorstid, jõuluroad, kohalik käsitöö ja kodumaised maiustused. Einelauas müügil supid, koogid, kohv, hõõgvein.
- Laup. 10. Dets.
kell 12 päeval   **Piiblitund Carlsbadis Margi ja Denny Knebeli kodus.** Jõulukoosviibimine.
- Pühap. 11. dets.
kell 2 p.l.   **Täienduskooli ja koguduse ühine jõulupuu Eesti Majas.** Täienduskooli ja koguduse liikmete ettekanded. Jõuluvana. Nõukogu liikmed: Kuno Lill ja Luige Lill. Järgneb koosviibimine kohvilauas, milleks palutakse tuua suupis teid meie tavapärasel viisil.
- Kolmap. 14. dets.
kell 11 e.l.   **Senioride Klubi jõulupuu Eesti Majas.** Jõulutoidud, jõululaulud, koosviibimine.
- Laup. 17. dets.
kell 2 p.l.   **Los Angelese Eesti Segakoori jõulukontsert ja -puu Eesti Majas.** Teretulnud on kõik vanad ja uued tuttavad.
- Laup. 24. dets,
kell 2 p.l.   **Püha Jõuluõhtu jumalateenistus Los Angelese kirikus.** Esineb Los Angelese Eesti Segakoor Kaie Pallo juhatamisel. Teenivad koguduse õpetaja ja organist. Nõukogu liikmed: Asta Auksmann ja Boris Auksmann.
- Pühap. 8. jaan.
kell 9:45 e.l.
kell 2 p.l.   **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
Armulauaga jumalateenistus Los Angelese kirikus. Teenivad koguduse õpetaja ja organist. Nõukogu liikmed: Raivo Neggo ja Malle Tael. Kohvilaud
- Kolmap. 11. jaan.
kell 11 e.l.   **Senioride Klubi kokkutulek Eesti Majas.** Koosviibimine.
- Esmasp. 16. jaan.
kell 7:30 õhtul   **Juhatuse koosolek Eesti Majas.**
- Pühap. 22. jaan.
kell 9:45 e.l.
kell 2 p.l.   **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
Jumalateenistus Los Angelese kirikus. Teenivad koguduse õpetaja ja organist. Nõukogu liikmed: Aili Rebane ja Tõnis Rebane. Kohvilaud.
- Pühap. 5. veebr.
kell 9:45 e.l.
kell 2 p.l.   **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
Jumalateenistus Los Angelese kirikus. Teenivad koguduse õpetaja ja organist. Nõukogu liikmed: Andres Ruetman ja Uve Sillat. Kohvilaud.
- Kolmap. 8. veebr.
kell 11 e.l.   **Senioride klubi kokkutulek Eesti Majas.** Koosviibimine.
- Esmasp. 13. veebr.
kell 7:30 õhtul   **Nõukogu koosolek Eesti Majas.**

Tähelepanu! Juhatus palub nõukogu liikmetel, kes teenivad kaasa jumalateenistustel, tulla kohale 30 minutit varem, enne teenistuse algust, et aidata katta kohvilauda.